

Bruxelles, 5 mai 2022
(OR. en)

Dosare interinstituționale:
2022/0098(NLE)
2022/0097(NLE)

7908/22
ADD 1

LIMITE

WTO 58
AGRI 137
UD 76
UK 64

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea II)/Consiliul
Nr. doc. Csie:	7905/22 + ADD 1, 7906/22 + ADD 1
Subiect:	Decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Noua Zeelandă, în temeiul articolului XXVIII din Acordul general pentru tarife și comerț (GATT) din 1994, referitor la modificarea concesiilor privind toate contingentele tarifare incluse în lista CLXXV a UE ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană – Adoptare și Decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Noua Zeelandă, în temeiul articolului XXVIII din Acordul general pentru tarife și comerț (GATT) din 1994, referitor la modificarea concesiilor privind toate contingentele tarifare incluse în lista CLXXV a UE ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană – Solicitarea aprobării Parlamentului European

Declarația Comisiei

Comisia consideră că decizia privind semnarea acordului trebuie să se refere la persoana desemnată de negociator drept persoana împuternicită să semneze. Prin urmare, modificările care prevăd desemnarea de către președintele Consiliului a persoanei care urmează să semneze acordul în numele Uniunii, nu sunt conforme cu tratatele.

Toate actele de reprezentare externă în procesul de elaborare a tratatelor, inclusiv semnarea unui acord internațional și exprimarea ulterioară a consimțământului de a-și asuma obligații în temeiul acestuia, sunt, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din TUE, prerogativele instituționale ale Comisiei, cu excepția actelor care privesc acorduri care țin exclusiv sau predominant de politica externă și de securitate comună a Uniunii. Atunci când Comisia și un alt actor desemnat de Consiliu cosemnează un acord internațional în numele Uniunii, doar semnarea de către Comisie angajează Uniunea.

Curtea de Justiție a subliniat că o practică a instituțiilor Uniunii care este constantă, dar nu este în conformitate cu tratatele UE, „nu poate modifica normele tratatelor pe care instituțiile sunt obligate să le respecte” (cauza C-687/15, Comisia/Consiliul, EU:C:2017:803, punctul 42).

Deși nu se opune adoptării modificării propuse de Consiliu prin vot cu majoritate calificată, Comisia își rezervă toate drepturile în această privință.